

kaldes „Istandsættelse“ af den paagældende Bygning — da han ikke er forsikret, hvis han sætter Ruden i paa Værkstedet. Og da Glarmesterværksteder ikke ere under Loven, er det altsaa rigtigt, at han under tilsvarende Forhold ikke er forsikret i Bygningen. Det tilsigter Bestemmelserne i 4 A. og B. Med Hensyn til det gamle Spørgsmaal om enetages Hus og Tagkvist, er det ikke nok at gøre opmærksom paa, at der kunde opstaa Utydelighed, og at det ikke var den Maade, hvorpaa man skulde lovgive. Det er ikke tilstrækkeligt, thi der maa dog være en Grænse, det er ikke de Herrers Mening, at Arbejderen her til Lands, saa lidt som andre Steder, skal være ulykkesforsikret, naar han laver, jeg vil ikke just sige et Hundehus, men f. Eks. naar han laver et Høsehus eller Badehus, naar samtidigt Arbejdere, der udføre et mere farligt Haandværksarbejde paa Værksted, ikke komme ind under Loven. Nej, der maa sættes en Grænse, og her har man da valgt en Etage og Tagkvist, i England har man valgt Bygninger indtil 30 Fods Højde. Der maa sættes en Grænse ved Bygningsarbejder for dem; der er ingen Rimelighed i at tage alt under Loven, naar der er Haandværksarbejder uden for Loven af en Beskaffenhed, som frembyder endog mere Fare for Ulykkestilfælde. De Herrer maa altsaa ikke glemme, at det ikke er gjort med at stryge denne Undtagelse. Der maatte sættes noget i Stedet, eftersom der ellers kommer en saadan Mangel paa Samstemmen i Lovens Princip, at et hvert som helst Reparationsarbejde paa en Bygning falder under Loven, hvilket slet ikke har været Meningen. Man synes endelig meget i Forlegenhed for at faa bragt Uklarhed til Veje i Loven med Hensyn til Huse med en Etage og Kvist, thi er det dog ikke et mærkeligt Spørgsmaal det, vi hørte i Dag, naar en Bygning har to Etager til den ene Side og een til den anden, falder den saa ind under Loven eller ikke? Det forekommer mig, at enhver her maatte svare, at et Hus med 2 Etager er et toetages Hus. Jeg maa i øvrigt gøre opmærksom, at der findes en Bestemmelse i Lovforslaget, som lyder saaledes: „Arbejdsgivere og Arbejdere kunne forlange Raadets Afgørelse af, hvorvidt Virksomheden hører ind under denne Lov.“ Altsaa, i hvert enkelt Tilfælde, hvor der maatte herske Tvivl, kan man spørge Raadet; dersom der kommer Usikkerhed om, hvorvidt et eller andet Arbejde er under Loven, kan man faa det afgjort ved at spørge sig for, og det kan baade Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg

gentager, at det slet ikke er af Hensyn til Arbejdsgiverne, at denne Grænse er sat, det er ikke for at gøre det billigere for dem, det er ikke, fordi de iverd skulle opnaa en Besparelse. Det er ganske simpelt for at opretholde Harmonien i Loven, saa at ikke en Arbejder bliver forsikret, naar han udfører et Arbejde, hvor en anden Arbejder, der udfører det samme Arbejde paa et andet Sted, ikke bliver forsikret. Naar der i Lørdags blev spurgt, om det var en „Forandring“ at flytte en Væg her i Rigsdagsbygningen, vil jeg sige, at det dog tyder paa en mindre god Vilje til at forstaa og en rigtig god Vilje til at finde Vanskeligheder, hvor de ikke findes, thi hvis det ikke er en Forandring, ved jeg ikke, hvorledes Ordet „Forandring“ skal forstaaes, især da man ved Siden af har nævnt Ombygning og Nedrivning; skulde Flytningen af en Væg i Rigsdagsbygningen saa ikke være en Forandring, ved hvilken Arbejderne utvivlsomt vilde være ulykkesforsikrede? — Det ærede Medlem for Odder (Leth-Espensen) syntes der var kommet saa megen berettiget Kritik over Lovforslaget. Jeg maa tilstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke er bleven imponeret af denne Kritik. Jeg har ofte i Lørdags og i Dag spurgt mig selv, om Lovforslaget virkelig er blevet saa klart, saa tydeligt, ja, saa udmærket, at man ikke har kunnet gøre andre Indvendinger, thi med Hensyn til Redaktion og Forstaaelse have de Indvendinger, der ere gjorte, været saadanne, at jeg synes, de meget godt kunde have været undvædede. Det ærede Medlem fra Horsens klagede over, at det kommunale Tilsyn ikke var medtaget, og det er en Bemærkning, som jeg maa give ham Ret i. Det havde været godt, om de Virksomheder, der ere underkastede kommunalt Tilsyn paa Landet, kunde blive optagne i Loven. Vi have imidlertid ikke kunnet komme videre, man har ikke villet gaa saa langt; saa vidt jeg erindrer, ønskede Regeringen det heller ikke. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at der er ikke ringe Sandsynlighed for, at vi snart kunne faa de Virksomheder, der er under kommunalt Tilsyn paa Landet, under Fabriktilsyn, hvis vi ville det. Man er almindelig utilfreds med det kommunale Tilsyn. Jeg læser, at Amtmanden i Holbæk Amt endogsaa har skrevet til de kommunale Tilsynsmænd og underrettet dem om, at de ville blive dragne til Ansvar, hvis de ikke udrette deres Arbejde bedre end hidtil. Fabriksinspektørerne ere i deres Beretninger ikke venligere stemte mod det